

DAAN JIPPES:

“Na mij dan maar de zondvloed!”

Daan Jippes werd op 14 oktober 1945 geboren in Amsterdam. Al snel wist hij dat hij iets met strips wilde doen. Vooral het tekenwerk van André Franquin en Carl Barks sprak hem aan, en hij leerde die stijlen ook te imiteren. Zijn debuut was, in 1967, de strip *Hipper* voor *Revu*, geschreven door Hans Ferrée. Van 1969 tot 1972 tekende hij op scenario van Martin Lodewijk *Twee voor thee* voor *Pep*, met Bernard Voorzichtig in de hoofdrol. Ook verscheen werk van hem in *Donald Duck*, en later in Amerikaanse kranten en in *Gladstone Comics*. Zijn vertrek naar Amerika om voor Disney te gaan werken, in 1980, sprak in de Lage Landen erg tot de verbeelding van de stripliefhebbers. In 2001 ontving hij de stripschapprijs. Tegenwoordig kennen we hem vooral van zijn nieuwe strip *Havank*, maar dan onder de naam Danier. We gingen deze veelzijdige striptekenaar opzoeken voor een gesprek.

DOOR JOOP SCHREURS EN WALLIE HAKKENS

DE JEUGD VAN JIPPES

Wat vonden je ouders van jouw tekencarrière?

Interessant, interessant, dat heeft nog nooit iemand aan mij gevraagd... Mijn moeder was, zoals het in die tijd gebruikelijk was, huisvrouw, en dat was meer dan genoeg met drie kinderen. Mijn vader was technisch hoofdambtenaar bij de PTT; hij zwaaide de scepter over het wagenpark. Hij vond het helemaal niks, begreep strips sowieso niet. Hij vond Jo Spier wel goed; dat was de Peter van Straaten van de jaren dertig. En inderdaad, dat is heel goed werk, simpel maar effectief. Mijn werk begreep hij niet: te veel lijntjes. Mijn moeder begreep het evenmin, maar ze stimuleerde mij wel door af en toe te komen kijken. Zij vond het wel leuk; ze was zelf ook een beetje artistiek, vond ze. Op een gegeven moment – ik woonde nog thuis – vroeg ze: “Wat ga je daar nou mee doen jongen, dacht je nu echt hiermee je brood te kunnen verdienen”. Niet wetende hoe de wereld

echt in elkaar zat, zei ik: “Natuurlijk, je hebt allemaal mensen in Nederland die ervan leven, waarom zou ik dat niet kunnen?”. Ik heb geen grafische opleiding gehad, en ik leerde alles in de praktijk. Na de lagere school deed ik de MULO, in 1960-1961 geloof ik, en daarna drie jaar HBS in Leiden, op het Rembrandt Lyceum. Ik was ongeveer negentien jaar, net uit militaire dienst, toen mijn vader mij een ultimatum stelde: “Als je nog langer hier in huis wilt blijven, zul je geld moeten betalen. Wij voeden je wel, maar jij doet niks terug, je zal je eigen kar moeten kunnen trekken. Ik geef je nog een paar maanden.” Ik heb toen als de sodemieter een portfolio bij elkaar getekend waarmee ik hopelijk bij reclamebureaus terecht zou kunnen. Het waren allemaal *Margriet*-achtige illustraties, en ik heb het ook in die hoek gezocht. Ik ben gek genoeg niet op het idee gekomen om daarmee naar *Margriet* zelf toe te stappen. Ik dacht: “Reclame, daar zit geld in en daarmee kan ik ook mijn vader imponeren.”

◀ Drie Pep-covers van Daan Jippes, van links naar rechts: Pep 33, augustus 1968, Pep 40 oktober 1968 en Pep 21, mei 1969

Pagina 5: Asterix-cover, Pep 10, maart 1969, gemaakt met een foto van een echte zandbak; de streep is echt, de letters werden er later in getekend. Rechts: Bernard Voorzichtig-cover, Pep 33, augustus 1972